

[Simonsen.]

prøve at se på, hvordan det er foregået inden for fællesmarkedet. Prøv så at føre dette over på spørgsmålet om moms på husleje. Som jeg sagde før, er der overhovedet intet, der antyder noget som helst i retning af, at der skulle blive tale om det.

Når hr. Per Dich nævner spørgsmålet om det dynamiske samarbejde, vil jeg blot sige: ja, vi tilslutter os det dynamiske samarbejde med de mange fordele, som vi føler ligger i denne form for samarbejde, hvor vi selv sagt vil blive stillet over for problemer, hvor vi må tage vor situation op til overvejelse, men hvor vi kan være ganske overbevist om at andre lande inden for Fællesskabet står med nøjagtig de samme problemer, for så forskellige er vi ikke i forhold til hinanden. I denne situation er jeg så positiv over for Fællesskaberne, at jeg tror på, at man vil finde en løsning i samme harmoniske ånd, som man har gjort det i de første 14 år, Fællesskabet har eksisteret.

Tredje næstformand (From): Hr. Per Dich har ordet for en kort bemærkning, og så er det slut med korte bemærkninger til dette indlæg.

(Kort bemærkning).

Per Dich: Om det dynamiske samarbejde og den frygt, jeg nærer for det: hr. Auken var inde på det, hr. Hjortnæs var inde på det, hr. Hans Toft var inde på det, og nu hr. Simonsen. Det, det drejer sig om for os, er ikke, som hr. Simonsen siger, at vi kan komme i situationer, hvor vi skal tage vor stilling op til overvejelse. Det er, at væsentlige muligheder for politisk ændring af dette samfund, for styring af dets økonomi, fraskriver vi os på forhånd ved at gå ind i fællesmarkedet, som jo ikke bare er en tilfældig sammenslutning på disse snævre områder, man prøver at give det udtryk for, men er en sammenslutning, et statssamfund med en grundlov, hvis princip går ud på bevarelse af det kapitalistiske samfundssystem inden for området.

Lowzow: Jeg hørte omhyggeligt, mener jeg selv, på bannerføreren for de socialdemokratiske afvigere i formiddags. Jeg hørte på hr. Hjortnæs' tale med et virkeligt ønske

om at finde ud af, hvad han vil politisk. Jeg blev klar over, at han sagde nej til De europæiske Fællesskaber, men jeg savnede enhver vision i hans tale. Hr. Hjortnæs roder rundt med de forskellige muligheder og tanker, der ligger i De europæiske Fællesskaber. De ting, han mener vil virke afskrækkende, fremhæver han som helt sikre på at blive gennemført, og de store og fremsynede tanker, der ligger i De europæiske Fællesskaber, erklærer han vil aldrig komme til udfoldelse. Vil hr. Hjortnæs ikke forklare det høje ting, hvad det er, der er så specielt ved det danske samfund og det danske folk, at vi ikke kan gå ind i et samarbejde, der omfatter 250 mill. mennesker fra den verdensdel, vi i hele vor historiske periode har henregnet os som hørende til? Kan hr. Hjortnæs oplyse, hvad det er, der mangler i den danske nation, hvad det er, der gør, at vi ikke kan gå ind i et samarbejde, som små lande som Holland, Belgien og selv det endnu mindre Luxembourg har kunnet været partnere i i 14 år uden at blive udslettet, uden at deres demokrati er blevet ødelagt? Der er ikke opstået oplyst enevælde i de lande, som hr. Hjortnæs talte om, og med hensyn til det økonomiske udtaler man sig i alle disse lande kun positivt om tilhørsforholdet.

Kan hr. Hjortnæs også uddybe, hvad det er, der er så svagt i den danske demokratiske socialisme, at den ikke kan overleve den udfordring, det er at være medansvarlig for hele Europas udvikling? På andre tidspunkter og steder har tilhængerne, også hr. Auken og hr. Hjortnæs, udtalt, at hvis vi kommer ind i EF, skulle vi også helt og fuldt ind, og så ville de være fortalere også for et vidtgående samarbejde. Hvorfor hører vi så af den snak, som vi har hørt her i dag om, at samarbejdet vil gå så og så vidt? Sandheden er dog, forstår jeg, at når vi har fået en positiv afstemning den 2. oktober, vil de samme herrer være mellem dem, der ønsker at gå vidt. Kan hr. Hjortnæs få det til at passe med al hans negative, ukonstruktive skræk her i dag?

Bare vi ikke står over for en gruppe, der er kommet til at låse sig politisk fast. Jeg håber ikke, sandheden er den, at EF-modstandssagen har været et dejlig politisk afsæt, en trampolin, som man kan hoppe højere og højere på, men som man er nødt til at falde ned på på det samme sted hver gang,